KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

Valok. Matti Pitkänen

Lampi Kuusamossa

HEINÄ-ELOKUU
JULI-AUGUSTI

N:o 7-8 - 1597

KÄYTTÄKÄÄ ONNITTELUADRESSEJA

Kukkaset kuihtuvat! Adressi säilyy jatkuvasti rakkaana muistona ystävällänne. Kun haluatte onnitella ystäväänne hänen merkkipäivänään — kun hän täyttää vuosia, solmii avioliiton, pääsee ripille j.n.e. on paras ja kätevin tapa lähettää hänelle onnittelunne kauniilla adressilla.

Näitä adresseja saa ostaa asiamiehiltämme kuurojenyhdistyksissä. Maksu on 300 markkaa kuorineen.

Pohjaväri on aurinkoisen hiekan väri, reunat ja koristeet sekä teksti, joka tässä kuvassa näyttää mustalta, on kultaa. Suuruus 21×27,5 sm, 4 siv.

Adressin myynnistä kertyvät tulot kartuttavat Liittomme Omakotirahastoa.

Adresseja saa tilata Liittomme toimistosta.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

HEINÄ—ELOKUU | 62. VUOSIKERTA | N:o 7—8 · 1957

Syyskuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset, kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen elokuun 1 päivää

NUORTEN LEIRIPÄIVÄT

Nykyisessä yhteiskunnassamme on nuorison riennoilla keskeinen asema. Eri aatteelliset järjestöt toimivat pelkästään nuorison harrastusten kehittämiseksi, on nuorisoseura-, partio- ja muiden järjestöjen työkentät, ja tämä toiminta on viimeisten vuosikymmenien aikana vain laajentunut. Kuitenkin on eräs nuorison osa miltei tyystin jäänyt syrjään tässä kehityksessä, kuuro nuoriso, jolle on yleensä ollut tarjolla vain omien yhdistysten tilaisuudet, jotka tietysti eivät kestä vertailua kuulevien mainittujen rientojen rinnalla. Ajatelkaamme esimerkiksi nuorisoseuratyötä, joka on etenkin maaseudulla laajalle levinnyt ja joka toimii suunnitelmallisesti tarkoituksenaan paitsi nuorison harrastusten tukeminen myös heidän kasvattaminen yhteiskunnan elinkelpoisiksi kansalaisiksi. Sama tarkoitus on myös partioliikkeellä. Näiden järjestöjen työmuotoon kuuluvat säännöllisesti järjestetyt tilaisuudet; on viikkoja, jopa kuukausia kestäviä leirejä ja kursseja. Tällainen toiminta on ollut tuloksellista. On selvää, että se myös hyödyttää ei vain nuoria, vaan myös koko yhteiskuntaa.

Mutta kuten jo todettiin ovat kuurot suurimmaksi osaksi tämän toiminnan ulkopuolella. Huolimatta siitä, että keskuudessamme on paljon niitä, jotka omatoimisesti pyrkivät eteenpäin kehittävin harrastuksin, niin on suurin osa kuurosta nuorisosta melko välinpitämätön näihin pyrkimyksiin nähden. Tässä ei useinkaan ole kysymys puuttuvasta halusta, vaan puuttuvasta opastuksesta. Ohjauksen vaillinaisuudesta usein myös johtuu, etteivät nuoret tiedä, mikä on oikeaa ja mikä väärää ja näin joutuvat elämässään harhautettuina seuraamaan huonoa esimerkkiä. Ja kuitenkin heilläkin on mahdollisuudet kehittyä, hekin voivat omata uusia tietoja ja taitoja, innostua uusiin harrastuksiin ja myös syventyä niihin ja kypsyä yksilöiksi, jotka työtä tehden, rehellisesti täyttävät paikkansa yhteiskunnassa.

Tämä vaatii ohjausta ja opastusta. Sen on myös Kuurojen Liitto ymmärtänyt ja on nyt alkanut kiinnittää entistä enemmän huomiota ja varoja nuorison keskuudessa tehtävää työtä varten. Edellisenä vuonna toimeenpantiin ensimmäiset nuorten kulttuuripäivät, joita on tarkoitus säännöllisesti jatkaa. Se oli ensimmäinen askel. Seuraava on nuorten leiripäivät, jotka kuluvana suvena järjestetään Hauholla Viittakiven kansainvälisessä kansankorkeakoulussa. Leirillä tulee olemaan oma tehtävänsä nuorisotyössä. Kysymys ei ole pelkästään leiristä, reippaasta ulkoilusta ja nuorien vapaasta yhdessäolosta, vaikkakin tämä kaikki onkin leirin ohjelmassa etualalla. Tarkoituksena on samalla antaa vaikutteita ja tietoja, joita nuoret voivat myöhemmin käyttää elämässään ja yhdistystoiminnassa. Samalla korostetaan vapaiden harrastusten merkitystä yksilöiden kehityksessä ja ennenkaikkea koetetaan valaista eräitä elämänkysymyksiä ja ohjata nuoria elämässään puhtaiden ihanteiden tielle.

Leiri tulee vaatimaan liitoltamme paljona työtä ja varoja, mutta kaiken tämän katsotaan kannattavan. Nuorista kehittyy kerran se uusi polvi, joka aikanaan joutuu kantamaan vastuun niin yhdistysten kuin myös liiton työsaralla. Tämä velvoittaa nykyistä polvea kasvattamaan nuoria, niin että he voivat aikanaan kantaa vastuunsa — tiedossa ja taidossa rikkaampina kuin me olemme. Meillä on nyt oma vastuumme — nuorisosta, ja siksi meidän on annettava täysi tukemme ja tunnustuksemme nuorten hyväksi tehtävälle työlle.

Tervehdys Keren'istä

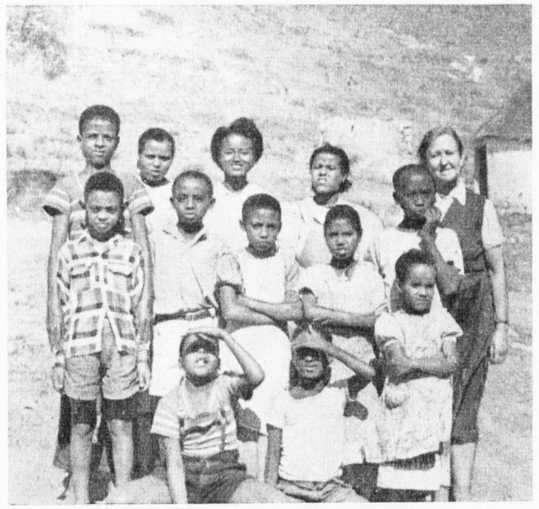

Tässä näemme opettaja Roos'in koko luokan kuluvan vuoden huhtikuussa. Tummia poikia ja tyttöjä opettajaan verrattuna. Esitelläänpä heidät: vasemmalta takana Eyob, Lette, Negus (opettajan »asistentti»), Hedega ja opettaja, jonka kaikki tuntevat. Keskirivissä Abebe, Haile, Salamaui, Meheret ja Abdu (muhamettilainen). Eturivissä Teslai, Zaggai ja Asrar. Kuvasta puuttuu Ayale.

Takana näkyvässä majassa asuu oppilaita. Lisämajoja oppilaille tarvittaisiin. Tarvittaisiin myös uusi asunto opettajalle, jota toivotaan. Tarvittaisiin paljon muutakin, mutta kuitenkin puutteista huolimatta on päästy alkuun.

Muhamettilainen Abdu on tuottanut opettajalle vaikeuksia sen vuoksi, että hänelle täytyy antaa erilaisia ruokia kuin muille. Niinpä liha on hankittava aivan eri kaupasta, ja sen tulee olla Muhametin nimeen siunattua. Hänen rukoushetkensä ja tapansa ovat toisenlaiset kuin muilla jne. — »Asistentiksi» mainittu Negus on oikeastaan lasten hoitaja, mutta opettaa sentään myös ns. harjoitusaineita, kuten voimistelua, piirustusta jms.

Opettaja Roos lähettää tervehdyksensä kaikille Suomen kuuroille ja heidän ystävilleen sekä pyytää heidän esirukouksiaan hänen työnsä onnistumiseksi.

Tietoja Keren'in kuurojenkoulusta

Opettaja Elsie Roos'in kuurojenkoulu Kerenissä on viime helmikuun neljäntenä päivänä päässyt muuttamaan omaan koulutaloonsa. Vihkimisjuhlaa ei kuitenkaan vielä ole ollut. Sen maanosan komissario on sanonut, että kaupunki on isäntänä siinä tilaisuudessa, ja tästä syystä vihkimisjuhla on ollut siirrettävä. Hän oli kutsunut myös itse keisari Haile Selassien puolisoineen vihkiäisiin, kun tämä oli Massauassa kylpemässä. Mutta sitten kuoli jokin ministeri ja »ras», ja hänen oli lähdettävä hautajaisiin Addikseen, joten ei ole luultavaa, että hän palaisi enää Kerenin seuduille. Eräät hallitusmiesten vaihdokset ovat myös olleet esteenä samoinkuin sekin, että Kerenin kaupungin »kerma», italialaiset ja kreikkalaiset ovat menneet telttoineen meren rannalle 2—3 viikoksi kylpemään. Ehkä kaupunki odottaa heidän paluutaan ennenkuin se järjestää kuurojenkoulun juhlan.

Nyt on tarkoitus pyytää varoja yhden opettajan palkkaamiseksi. Toisaalta se toisi riippuvaisuussuhteen vallanpitäjiin, jotka edustavat kolmea pääuskontoa. Kaikilla olisi jotakin sanomista, mikä tietenkin aiheuttaisi sekavuutta. Nykyisin on opettajallamme kolme oppilasta lutherilaisesta seurakunnasta, viisi katolilaista, kolme koptilaista ja yksi muhamettilainen oppilas. Viimeksi mainittu on Somalin maasta kotoisin ja on aivan eri tyyppiä kuin toiset. Hankaluutta tuottaa mm. hänen ruokailunsa, sillä muhamettilaisilla on omat ruokailusääntönsä paastoineen. Niinpä he eivät saa syödä muuta lihaa kuin sellaista, joka on teurastettu Muhametin nimessä; heillä on aivan erilliset lihakauppansakin. Hän on ainoa, joka ei osaa juuri muuta kuin kirjoittaa. Ääntäminen hänellä on hyvin vaikeaa. Hän kirjoittaa ja kopioi hyvin, mutta ei ymmärrä kirjoittamastaan mitään. Hänen poistamisensa koulusta on vaikeaa, sillä se herättäisi paha verta muhamettilaisissa, joita on hyvin paljon.

Muitakin vaikeuksia on noussut eteen. Sähköä ei ole vielä saatu. Suomen Pankki ei ole antanut valuuttalisenssiä suuremmalle summalle kuin viime vuonnakaan, vaikka rahaa onkin kertynyt tilille. Niinpä opettajamme pyytää rukoilemaan, että Jumala avaisi sulut ja että he saisivat sen, mikä on välttämätöntä.

Nykyisten 11 oppilaan lisäksi hän on luvannut ottaa vielä yhden, mutta ei enempää, ellei saa apua. Nytkin jo on kolmella eri kehitystasolla olevia oppilaita. Kaksi apulaistakin on, mutta toinen hoitaa vain siivouksen ja lasten puhtauden, toinen keittäjä, joka on kahdeksan lapsen äiti. Heistä kummastakaan ei ole mitään apua opetuksessa. — Koulu on »odotuksen koulu».

Kuitenkin Kerenin koulussa osataan iloita siitä, että on saatu muuttaa uuteen, valtion antamaan rakennukseen, jossa koulutalon yhteydessä on opettajan asunto, yksi ruokailumaja, neljä oppilasmajaa, keittiö, keittäjän ja talonmiehen asunto sekä ulkohuonerakennus, missä pestään vaatteet ja jossa on suihku lasten pesemistä varten. Vielä on kaksi pyöreätä majaa kunnostamatta varojen puutteessa. Niihin kuitenkin toivotaan ensi vuoden aikana voitavan sijoittaa 5—6 oppilasta lisää.

Kerenin kuurojenkoulun oppilaat ovat yleensä hyvin köyhistä perheistä niin, että kaikki vaatteetkin on heille annettava. Mitään ruokamaksua ei voida ajatellakaan. Usein heillä on kouluun tullessaan nälän ja malarian aiheuttama anemia. Pitkät ajat on näitä lapsia vahvistettava mm. kalanmaksaöljyllä, jotta jaksaisivat tarttua opiskeluun.

Opettaja Roos pyytää kiittää oppilaittensa ja omasta puolestaan kaikesta avusta, esirukouksista ja myötämielisyydestä, jota Suomessa on osoitettu Eritrean kuuroja lapsia kohtaan.

Ihme

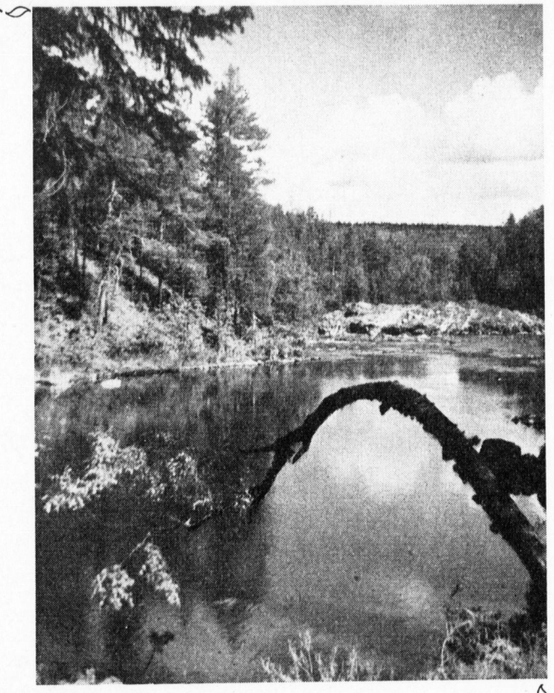

SINUN KÄTESI SIUNAUS
ON LASKEUTUNUT MAAN YLLE.
ON AAMUJEN ONNEA,
PÄIVIEN KIMMELTÄ,
ILTOJEN RAUHAA.

VEDEN TYYNESSÄ KAARTUU TAIVAAN KORKEUS,
PUUT KAUNEUDESSAAN KIITTÄVÄT SINUA
KUKAT LOISTEESSA KASTEHELMIEN NOSTAVAT PÄÄNSÄ.

OI, ETTÄ VOIN TÄMÄN KAIKEN NÄHDÄ
TUNTEA SIELUNI ELÄVÄN SIITÄ
RIEMUITA SIITÄ JA KIITTÄÄ.

SINÄ YKSIN VOIT TÄMÄN TEHDÄ
SEN IHMEEN, ETTÄ TAJUTA VOIN
SINUN SUURUUTESI.

SINÄ VOIT KUOLLEELLE ELÄMÄN ANTAA
SINÄ VOIT NOSTAA JA VOIMASI NÄYTTÄÄ.
SINÄ ANNAT TUNTEA SINUN RAKKAUTESI
SINUN HYVYYTESI
SINUN ARMOSI KAIKEN YLLÄ.

Katri Pitkänen

Kevätretki Sunny View'n koulussa Torontossa v. 1956

Tiistai viides päivä kesäkuuta oli määrätty Sunny View'n koulussa kevätretkipäiväksi. Jo päiviä aikaisemmin oli opettajien keskuudessa pohdiskeltu, mahtaako sinä päivänä sataa vettä tai lunta. Lumiräntää satoi vielä toukokuun loppupuolella ja siksi tuntui uskomattomalta, että talvi olisi lopultakin hellittänyt otteensa. Maanantaina oli kylmä tuuli. Mutta jo seuraavana päivänä nähtiin naisten siirtyneen ulstereista villatakkeihin. Se oli varma merkki siitä, että muutamia tunteja myöhemmin alkava retki tulisi ilmojen puolesta sujumaan suotuisasti. Ja tapahtui, että puolen päivän aikaan oli ulkona mitä miellyttävin ilma; aurinko ei ollut paahtavan kuuma eikä tuuli puistuttavan kylmä.

Sunny View'n koulun oppilaista enemmistö on raajarikkoja. Kun raajarikoille ja kuuroille järjestetään yhteisiä juhlia ja retkiä, on aina pidettävä silmällä raajarikkoisten lasten vajaavaista liikkumiskykyä. Siitä syystä kevätretki aloitettiin juhlasalissa, jonne oppilaat ja opettajat kokoontuivat välittömästi lounaan jälkeen. Yhdessä lauletun kansallishymnin jälkeen jaettiin uimamerkit ansioituneille uimareille. Merkkejä tuli niin kuuroille kuin raajarikoille. Sitten nähtiin monipuolinen nukketeatteriesitys. Näytettiin, miten fakiiri sahasi neidon kahtia, Sherlock Holmes tri Watsonin kanssa ratkaisi rikkaan englantilaisen ladyn talossa tapahtuneen murhan, ranskalaisvarieteen tytöt tanssivat pöyheissä hameissa kuin iloisessa Pariisissa ikään, eläimet leikittelivät, kisailivat ja lauloivat. Nähtiin monta muuta kujeellisesti näyteltyä katkelmaa elämästä. Lapset nauttivat silminnähtävästi esityksistä. He seurasivat valppaina nukkien sätkyttelyä ja tanssia. Oli kuitenkin vaikea sanoa, oliko opettajista mielenkiintoisempaa seurata lasten ilmeitä ja suhtautumista nähtyyn kuin kuunnella esim. siron tanssin jälkeen cowboy-lauluja, varsinkin kun tasankojen paimenet mainostivat hunajaisella äänellään Shellin bensiiniä.

Sitten siirryttiin pihalle; molemmat koulut rakennuksen eri puolille. Oli kilpailujen aika. Kuuroilla muodosti jokainen ikäryhmä viidestä lähtien oman ryhmän. (Esikoulun nuorimpien kevätretki oli myöhemmin.) Voi sitä riemua, kun paksut tylleröt yrittivät pinkaista tukevin säärin kevyiden rinnalla. Pääasia oli, että jokainen koetti parastaan. Maaliin ensimmäisenä tullut oli voittaja, mutta silti jokainen nuorempi oppilas sai kiiltävän silkkinauhan rintapieleensä.

Kun kilpailut olivat päättyneet, kokoonnuttiin jälleen yhteen nurmikkoiselle pihalle. Tavallisesti hiljaiselta näyttävä pihamaa oli muuttunut kirjavaksi tivolialueeksi. Pihalle oli ilmestynyt kaksi värikästä karusellia, kolme tummanruskeaa muulia vankkureineen ja kuskipoikineen. Olipa siellä kaksi klovniakin. Huvivälineet olivat ahkerasti lasten käytössä. Rohkeina he istuivat milloin karusellissa, milloin taas vankkureissa. He nauttivat ajelusta suunnattomasti. Heidän silmistään loisti ilo. Posket rusoittivat kuin kypsät omenat. Apupojat olivat koko ajan ohjaamassa poneja. Klovnit nostelivat lapsia vankkureihin ja niistä alas. He keskustelivat lasten kanssa ja puhaltelivat kilpaa torvia oppilaiden kanssa. Pienimmätkään eivät näyttäneet pelon merkkejä. Uteliaisuus kai tappoi arkuuden ja epäröinnin. Mielestäni klovnit liidunvalkeine poskineen ja räikeän punaisine huulineen olivat pikemminkin epämiellyttävän näköisiä. Luonnottomuus liian läheltä nähtynä oli vastenmielisen näköistä.

Kun oli nautittu karuselleista ja ajelusta vankkureissa nurmikolla, tuli jäätelön ja virvoitusjuomien vuoro. Niitä tarjoiltiin runsaasti. Papereita ja tikkuja ei heitetty pihalle vaan pistettiin roskalaatikkoihin. Kevätretken lähestyessä loppuaan jaettiin joka oppilaalle lahja esim. peli tai leikkikalu.

Joku suomalaisista opettajista kai ihmettelee, mistä saadaan varat tällaiseen ihmeelliseen kevätretkeen, joka muistuttaa pikemminkin meikäläistä joulujuhlaa kuin retkeä. Nukketeatteria Shell-yhtiö käyttää mainontaansa, tivoli oli taas hyväntekeväisyysjärjestöjen rahoittama ja lahjat tulivat Koti- ja kouluyhdistykseltä. (Se on opettajien ja vanhempien yhteinen yhdistys.) Sunny View'n koulu saa tukea monelta hyväntekeväisyysjärjestöltä raajarikkoisten lastensa ansiosta. Raajarikkoisuus näkyvänä vammana näyttää hellyttävän ihmisten mieliä enemmän kuin kuurous. Hyväntekeväisyysjärjestöjen osuus koulun elämään vaikutti melko suurelta. Esim. juhlat yleensä järjestettiin niitten taholta.

Kevätretki tällaisenaan oli elämys. Kuitenkin ajattelen, että ulos luontoon tehty retki voisi muodostua opetuksellisesti antoisammaksi kuin retki koulun juhlasaliin ja pihalle. Mutta näin arvosteltaessa on otettava huomioon miljoonakaupungin pitkät etäisyydet ja se, että kuurojen koulu on kytketty raajarikkoisten kouluun.

R. O.

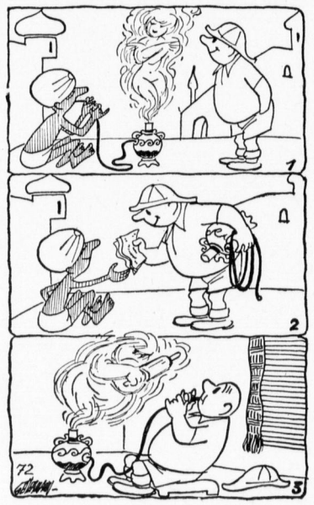

Unelmapiippu

Eräitä aikamme ilmiöitä

Kuurojen maailmassa on viimeaikoina esiintynyt eräitä valitettavia ilmiöitä, jotka koskevat keskinäisiä hyviä suhteita yhdistystoiminnassa.

Kuurojen yhdistykset ovat tarkoitettu jäsentensä virkistys ja levähdyspaikoiksi, joissa he toisten kohtalotovereiden yhteydessä saavat vaihtaa ajatuksiaan ja joissa he moninaista ohjelmaa seuraamalla ja itse sitä suorittamalla kehittävät henkeään.

Muutamissa, jopa suuremmissakin yhdistyksissä on päässyt valtaan hajoittava ajatustapa. Jonkinlaisia ryhmiä syntyy ja muodostetaan kuin kaksi eri puoluetta, jotka sitten pienemmässä tahi suuremmassa määrin pyrkivät painostamaan toisiaan.

Saattaapa vanhemman ja nuoremman polven välille syntyä tällaista kahnausta niin etteivät he sopeudu toimimaan toinen toistaan tukien, kuten yhdistyshenki vaatii. Seisoneeko vanhemmat henkilöt niin »korkealla jalustalla», että nuorten on vaikea lähestyä heitä, vai ovatko nuoremme lennokkaine ajatuksineen niin uusien suunnitelmien ja toiminnan haluisia etteivät vanhemmat jaksa sopeutua heihin.

Molemminpuolista lähentymistä tarvitaan ja ennenkaikkea ystävällistä suhtautumista ja ystävällisiä sanoja. Nuoret tuovat kaavoittuneeseen yhdistystoimintaan raikasta vaihtelua, mutta on myös huomioitava, ettei vanhempaa väkeä ja heidän ehdotuksiaan syrjäytetä ylimielisyydellä, johon toimintatarmoinen nuori helposti eksyy.

Meidän aikanamme on ihmisen ikäraja paljon pidentynyt ja keski-ikäinen henkilö on vielä hyvissä hengen ja kehon voimissa, joten monasti nuoremme arvioivat heidän henkiset kykynsä väärin. Yhdistysten tulevaisuutta ajattelevat vanhemmat taas pyrkivät saamaan toimintaan mukaan nuorta voimaa, joten yhteistyö, kaikkien ennakkoluulojen syrjäyttäminen, olisi molemmin puolin se ponnahduslauta, josta yhdistysten omatoimisuus ja henkinen vauraus saa vauhtia.

Pienet riitaisuudet joita sattuu kanssakäymisessämme olisi pyrittävä sopimaan yhdistyksen ulkopuolella. Jos me tuomme kaikki asiamme yhdistyksen pohdittaviksi sekoaa vyyhtemme lopullisesti eikä toiminnasta tule menestyksellistä. Mitähän me kuurot saamme aikaan, me pieni murto-osa maamme asukkaista, jos me alamme itse repiä pientä joukkoamme hajalle. Jokainen tietää miten kallisarvoinen yksimielisyyden henki on, se on jopa arvokkaampi aineellista pääomaa. Tämänkö me hajoitamme menettäen oman ja toistemme toimintatarmon?

Yksimielisyyttä, ystävyyttä ja hyvää tahtoa tarvitsemme. Joskus ehkä on paikallaan anteeksipyyntö, se on kaunis teko jokaisen puolelta, jos on joutunut loukkaamaan toista. Rehellinen kahdenkeskinen asioiden pohdinta, jolloin ne useammin selvenevätkin. Epäluuloisuus ja kaunan kantaminen pois, ja muistakaamme myös: »Mitä tahdotte että ihmiset tekisivät teille, tehkää te myös heille samoin, sillä tämä on laki ja profeetat.»

Katri Pitkänen

RAUHANVIRSI

Olemme riitaista kansaa. Niin isot kuin pienet. Niin polittiset puolet kuin aatteelliset liitot. Katsokaamme maalaisliittoa, siellä on kaksi puoluetta, jotka iskevät varsin verisesti yhteen — näin kuvannollisesti sanoen — puhein ja kirjoituksin. Katsokaamme sosiaalidemokraattien, siis työtätekevien ryhmää, sielläkin on valtataistelu ja isketään lujasti. Ja entä urheilussa, ei riitä, että porvarillinen SVUL ja raatajien TUL ovat sotajalalla toistensa kanssa, kummassakin liitossa on lisäksi sisäistä repeytymistä. TUL potkii reippaasti pois kaikki seurat, jotka vastustavat sen tahtoa, kohtapa lie sielläpäin aivan seuraton liitto ja entiset seurat ovat SVUL:n tai TUL:n tuen alla. Ja entä SVUL, viimeksihän tämän liiton alainen Suomen Naisten Liikuntakasvatusliitto on repeytynyt kahtia ja tappiolle jäänyt vähemmistö on ryhtynyt puuhaamaan omaa uutta liittoa.

Entä meidän kuurojen keskuudessa. Täytyy sanoa päivänvalon kestävä totuus, emme ole parempia. Alkaen yhdistyksistä ja päättyen liittoomme on olemassa vastakohtaisuuksia, repeytymisiä, riitoja, pistelyjä, nälvimistä jne. Mekin siis seuraamme kansalaisluonteemme peruspiirteitä. Lisäksi seuraamme näissä kiistoissa samoja suuntaviivoja kuin kuulevat ovat meille näyttäneet, ovathan kuulevien pyrinnöt aina olleet meille esimerkkeinä, jos hyvässä niin myös pahassakin. Jos jossain asiassa on erimielisyyksiä, niin vastapuolet eivät tyydy väittelemään asiasta vaan pyrkivät suuntaamaan hyökkäyksensä henkilökohtaisuuksiin. Vedetään esiin vastapuolen inhimmilliset heikkoudet virheet ja harha-askeleet. Tämähän ei lainkaan edistä kyseessä olevan kiistan selviämistä, päinvastoin vain pahentaa sitä. Suorastaan humoristisen kuvan antaa kuitenkin sen, että nämä eri osapuolet voivat aivan hyvin tulla toimeen keskenään varsinaisen väittelyn ulkopuolella, istutaan samaan pöytään maistelemaan kaljaa. Tämäkään ei kuitenkaan ole uutta, lehdissä on usein näkynyt kuvia eduskuntatalon kahvilasta saattaa nähdä eri puolueiden miehiä tauolla yhdessä. Siis tässäkin, mitä isot edellä sitä pienet perässä. Ja oikeastaan tätä voidaankin pitää kansalaisluonteemme valopilkkuna.

Jatk. siv. 133

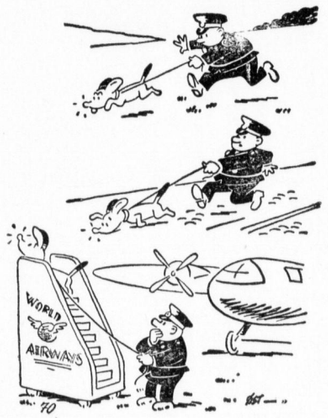

Jäljet loppuivat

Terveisiä huonokuuloisten lasten luokalta Jyväskylästä

Huonokuuloisten lasten luokka aloitti Jyväskylässä toimintansa syksyllä 1955. Oppilaat ovat Jyväskylästä tai lähiympäristöstä. Kun lehtemme edustaja kävi tervehtimässä luokkaa, sattui olemaan lupapäivä, mutta niin opettaja Anja Pieviläinen kuin hänen oppilaansakin halusivat tulla työpaikalleen esittäytymään vieraalle. Ja nyt he lähettävät seuraavien kuvien välityksellä tervehdyksensä Kuurojen Lehden lukijoille.

Kuva 1. Osa Jyväskylän keskuskansakoulusta, jossa huonokuuloisten lasten luokka toimii. Koulu on niin suuri, ettei se kokonaisuudessaan mahdu yhteen kuvaan. Se on upea ja sisältäkin niin hieno, ettei vanhoihin kuurojenkouluihin tottunut koulumies oikein uskalla astua sen lattioilla.

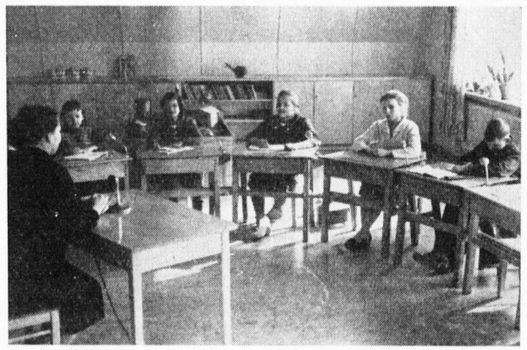

Kuva 2. Luokan pulpetit sijaitsevat puoliympyrässä, aivan kuin kuurojenkouluissakin. Jokaisessa pulpetissa on kuulolaite, jolla oppilaat voivat kuunnella, sekä mikrofoni, jonka välityksellä he voivat puhua, niin että myös toiset oppilaat voivat kuulla heidän puheensa. Opettajan mikrofoni näkyy hänen edessään pöydällä.

Lehtemme seuraava numero ilmestyy tavallisuuden mukaan syyskuun alussa.

Tilaa KUUROJEN LEHTI, vielä on alkuvuoden numeroita saatavissa lehtemme konttorissa.

Kuva 3. Luokassa on myös hiekkalaatikko, jossa vuodenajat vaihtelevat kuten luonnossa. Tässä tarkastellaan, joko ruoho on noussut.

Kuva 4. Välillä seurataan opetusta huuliltaluvun avulla. Kuvassa tarkastellaan pahvikellosta ajan kulumista.

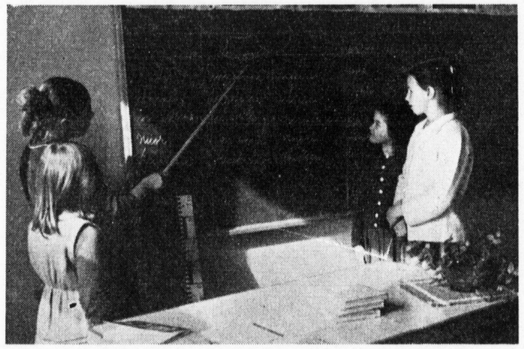

Kuva 5. Kielioppitunnilla yritetään päästä selville hattujen erilaisesta suuruudesta. Vapun hattu on suuri, Maijan hattu on suurempi ja Liisan hattu on suurin.

Hauska, opettavainen ja välitön kahden tunnin vierailu oli päättynyt. Vielä kauaksi pihamaalle oppilasjoukko juoksi saattamaan vierastaan. Kaikki tämän lehden lukijat varmaan yhtyvät vastatervehdykseen opettajalle ja oppilaille, joille toivotamme tietoa päähän, lämpöä sydämeen, taitoa käsiin sekä ruumiin ryhtiä ja reippautta.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

JULI—AUGUSTI | 61 ÅRGÅNG | Nr 7—8 - 1957

Guds stora lov

Havet bruse — strömmarna klappe i händerna, bergen juble med varandra inför Herren. Ps. 98:7—8

Himlarna förtälja Guds ära och fästet förkunnar hans händers verk. Ps. 19:1

Det går en mäktig lovsång genom skapelsen. Har du hört den? En väldig predikan över världen. Har du lyssnat till den? Har du hört skapelsens högmässopredikan, har du lyssnat till naturens väldiga kör, som sjunger Guds lov? Denna sång har mäktiga ackord: åskans muller, bränningarnas brus, vågornas dån. Och då stormvinden drar fram spelar skogens orgel Guds väldiga psalmmelodi.

Men lovsången har även mildare toner: vårbäckens glada röst, de solglittrande vågornas skvalp, den lilla lärkans jubelfyllda sång.

Allt omkring oss har röst och ton. Psalmisten säger: »Det är ej ett tal eller språk vars ljud icke höres».

Naturen sjunger Guds stora lov. Sommarmorgonen gör det. Solen går upp och gjuter guld över det grå landskapet och ger liv och färg åt allt. Vinden vaknar i vassen och krusar insjöns yta, fåglarnas orkester stämmer upp sin glada uvertyr. Men också kvällen tackar Gud. Aftonrodnaden målar himlaranden i purpurfärg. Molnen seglar fram himlens djupblå hav med sina vita segel spända. Och då natten kommer kan man i tystnaden under sommarhimlens bleka stjärnor höra Guds harpa slå. Hela naturen är fylld av tillbedjan.

Det är bara människan som inte är med. Oftast är hon stum eller bringar in i lovsången disharmoni genom sitt knotande. Hur många lever inte sitt liv ständigt missnöje. Knotande människor finns det överallt. De har valt att bo på »Knotarnas gata» och de har sina fönster vända mot »Missnöjets gränd». Och aldrig får solen titta in till dem. Har missnöjet kastat sin skugga över ditt liv? Har missnöjets bacil fått komma in i ditt livssystem och förgifta ditt liv? Det finns ett enkelt och utmärkt medel att få bort de skorrande missljuden ur själen. Det är ett nytt sätt att använda sina ögon på. Någon sade: »Jag var missnöjd över att jag inte hade några skor, tills jag såg en man som inte hade några fötter». Använd dina ögon och du skall finna tusen orsaker till tacksamhet.

Jag besökte nyligen ett ålderdomshem och talade till de gamla. Medan jag talade lade jag märke till en mycket gammal dam som satt alldeles framför mig. Hon tycktes begärligt sluka varje ord. Hon nickade instämmande och hela ansiktet lyste. Hon var en verklig inspiration för mig. »Om någon lyssnar till mig i dag, så är det den gamla damen här mitt framför mig», tänkte jag. Men döm om min förvåning då hon vid mötets slut med den döves högljudda röst förklarade: »Jag är stendöv och har inte hört ett ord av vad ni sagt.»

Inte ett enda ord av min predikan hade hon hört. Men hennes själ var öppen för en vida mäktigare predikan, den som Gud håller. Och skapelsens lovsång hade fått hennes strängaspel att dallra. Hon var en av dessa tacksamma själar, som sjunger Guds stora lov. Trots sina nittiosju år, trots prövningar och motgångar av olika slag, prisade hon Gud.

Hon sade: »Jag hör inte och jag ser inte, men är tacksam att jag ännu kan tänka klart. Och min Bibel läser jag varje dag.» Då jag undrade huru hon såg att läsa, förklarade någon att den gamla damen har ett väldigt förstoringsglas med vars tillhjälp hon nödtorftigt kan se. Då tillade den gamla: »Ja, jag kan kika litet med nedre kanten av mitt högra öga. Men on den synförmågan också går förlorad skall jag ändå tacka Gud.»

Inför den gamlas gudsförtröstan och tacksamhet kände jag mig skamsen. Huru ofta har jag inte knotat och klagat, ofta varit missnöjd och nedslagen. Huru ofta har inte min själs harpa varit upphängd i pilträdet, stum och sånglös med strängarna slappa och ostämda. Och här hörde jag denna »Guds harpa», döv och blind och prövad på mångahanda sätt, sjunga Guds stora lov med alla strängar klingade och stämda till tack.

Gud behöver våra röster i lovsången. Han behöver din och min röst. Kören blir inte fulltonig om vi inte alla är med. Skall inte du komma med och sjunga Guds pris? Och om du inte kan tacka Gud för denna dag, som kanske för dig är en dag av besvikelser och prövningar, så kan du sjunga om Guds barns ljusa morgondag. En kristen tar livets sorger och motgångar, tårar och ångest och gör av dem en tacksägelsesäng till Herren, ty hon vet »att för dem som älska Gud samverkar allt till det bästa».

Av kommendörl. *Ragnar Åhlberg* Ur »Krigsropet»

Vi fick se Helen Heller!

»Denna vecka är för de blindas och dövas organisationer i vårt land en stor vecka,» sade regeringsrådet Aarne Tarasti i sin hälsning på Helen Kellerfesten i Finska Handelshögskolan den 15 maj. Denna veckas höjdpunkt var säkert just festen på Handelsgögskolan, som samlat en talrik publik. Döva, blinda och hörselskadade, alla hade de mött upp för att få höra eller se sin världsberömda ödeskamrat. Bland publiken kunde märkas flera dövstum-blinda, bland dessa herr Anders Håkans, som kommit hit ända från Vasa enbart för Helen Kellers skull. En entusiastisk, förväntansfull stämning rådde i salen medan man väntade på dr. Kellers ankomst. När hon sedan kom med miss Polly Thompson reste alla sig, en hedersbetygelse som annars brukar komma endast republikens president till del. En stund därefter anlände även fru Kekkonen, som hedrade festen med sin närvaro.

Ur regeringsrådet Tarastis tal kan ännu nämnas att han betonade vikten av att de handikappade tror på sig själva och på sina möjligheter. Man får inte bli bitter över ett olyckligt öde, som man ändå inte förmår andra på utan man måste se mot framtiden och söka sin lycka där. Bitterheten endast förmörkar vårt liv. Regeringsrådet Tarasti sade vidare att kvällens ärade gäst, dr. Keller var ett utmärkt bevis på att det viktigaste för framgång i livet är den andliga inställningen. Han hoppades att alla de handikappade skulle komma därhän ände liksom Helen Keller skulle kunna sägä: »Hela mitt liv har varit vackert».

Men nu till festens huvudperson, miss Helen Keller. Hon tackade regeringsrådet Tarasti för den vackra hälsningen och instämde i hans yttrande om att man inte bör försjunka i apati och bitterhet utan tro på sig själv. Vidare berättade Helen Keller om ett besök i en skola för blinda samma dag och övergick sedan till att tala om de handikappades vård och sade att alla handikappade borde beredas möjligheter till arbete ty, som hon sade »sysslolösheten är det värsta för en handikappad och har åstadkommit mera ont än alla krig och sjukdomar i världen.» Under en tid då arbetsförmåga anses vara en social måttstock är det slöseri att låta så många arbetsdugliga handikappade gå sysslolösa. »Kärä vänner», sade Helen Keller til slut, »Jag ber er alla föra ert bästa för att alla handikappade, som kan lära sig ett yrke, får sådan hjälp som leder till antingen fullständigt eller partiellt oberoende. Glöm inte, att innan ert liv är till ända, kanske även ni måste vandra den mörke vägen.»

Dr. Kellers tal, liksom de övriga anförandena tolkades åt de döva av pastor Lauri Paunu.

Efter talet uppmanade miss Thompson publiken att ställa frågor till miss keller. Efter en lång stunds dröjsmål frågade en ung lärarinna från Borgå Dövskola (en ros åt henne) vad som är det viktigaste för en person som undervisar blinda eller döva. Hon fick till svar att det väsentligaste är att de blindas och dövas lärare är utbildade till att förstå de handikappade och vet deras möjligheter, samt vidare att de måste kunna behandla dem som individer ty som miss Keller sade: »det finns inte två blinda eller döva som är lika varandra».

Därefter frågade rektor Kierimo vilkendera Helen Keller ansåg vara ett svårare handikap, dövhet eller blindhet. Helen Keller svarade: »För mig personligen har dövheten varit ett svårare handikap än blindheten. Dövheten stänger vägen till kunskapens källor. I synnerhet gör dövheten det svårt för en person att inhämta högre, mera invecklad kunskap. Jag känner mig aldrig blind för jag har fantasi, minne och känsla och dessutom får luktsinnet och känseln delvis ersätta min syn. Men hörseln, med vad kan jag ersätta dem.»

Vidare förekom i programmet sång av Sokeain Naiskuoro, ett programnummer som rönte stor uppskattning. Fru Sirpa Kostiainen, en av Turun Kuurojenkoulus f.d. elever läste och tecknade en dikt »Kuurojen laulu» (de dövas sång) av Larin Kyösti. Stämman var förvånansvärt säker och klar och handrörelserna utsökt vackra. Fru Kostiainen bevisade verkligen att teckenspråket kan vara vackert och hon var väl värd publikens stormande applåder.

Till slut talade representanterna för de organisationer som anordnat festen. Socialrådet Einar Juvonen talade om de blinda och sade att de blinda framför allt behöver förståelse, inte enbart materiell utan även andlig hjälp. Dessutom tackade han Helen Keller för att hon kommit till detta avlägsna land. Rektor Kierimo nämnde att man på de dövas nordiska kongress för några år sedan bland annat behandlat frågan om att inbjuda Helen Keller till de nordiska länderna men att frågan förfallit av ekonomiska skäl och då man tänkte att det skulle vara omöjligt att få dr. Keller att företa en så lång resa. »Desto större var vår förväning och framför allt vår glädje då vi fick höra att dr. Keller skulle besöka vårt land. Helen Keller är ett levande bevis på hur andens kraft kan övervinna alla hinder». Vidare tackade rektor Kierimo fru Kekkonen för att hon hedrat festen med sin närvaro och fortsatte: »Dr. Keller, för det finska folkets hälsning till Amerikas stora folk. Efter vad jag förstår så är Ni inte enbart vår gäst utan också USA:s utsända goodwill-representant. Säg att vi här i Finland likaväl som ni i Amerika älskar friheten. Den har vi försvarat med liv och blod. Vi sätter stort värde på det amerikanska folkets vänskap. Vi har känt den under farans och nödens stunder. Vi önskar Er en trevlig resa och tackar ännu en gång för Ert besök här.»

När Helen Keller lämnade Finska Handelshögskolans festsal trängdes publiken vid mittgången för att få se henne och kanske även få trycka hennes hand. Helen Keller tryckte de utsträckta händerna och utbrast impulsivt: »Jag skulle så gärna vilja trycka alla de närvarandes händer!»

Ulla-Birgitta Wallvik.

DE DÖVAS PRÄSTERS ADRESSER:

Prosten Otto A. Myyryläinen, St. Mickel, Jääkärinkatu 25. Tel. 3303.

Pastor Heikki Hyvärinen, Uleåborg, Kirkkokatu 17 C 35. Tel. 4640.

Pastor Lauri Paunu, Helsingfors, Bangatan 5 A 1. Tel. 664 835.

150-årsminnet av dövundervisningens införande i Danmark

Den 16 april firades minnet av dövundervisningens införande i Danmark med en reception i folketingets samlingssal på Christiansborg i Köpenhamn. Närvarande var bl.a. kungen och drottningen. Bland de många talen som förekom plockar vi ut det som hölls av ordföranden i Danske dövas landsforbund, Ole M. Plum. Han yttrade följande:

»Deras majestäter, hr minister, mina damer och herrar.

Hur många tårar har inte runnit över mödrars kinder, då de första gången måste överlämna sina dövstumma barn i skolans vård?

Men sorg och saknad blev vänd till glädje, då barnet första gång kom hem och sade: far och mor!

Nu var det kanske faderns tur att fälla en tår, gryende hopp tändes i hans hjärta.

Och skolan tog sig an oss — från det Peter Atke Castberg för 150 år sedan lade grunden till vår skola, har skiftande skolledare, lärare, lärarinnor och vårdarinnor offrat sig för oss, och långsamt men säkert givit de dövstumma, i dag de döva, känslan av att också de kan uppnå en normal tillvaro med arbete och familjeliv som andra.

Före denna tid kämpade den dövstumme en hård kamp, utstött av de flesta, och var hans föräldrar icke välbärgade, måste han leva av tiggeri eller dåligt betalt arbete.

När dövstumundervisningen begynte, var det därför liksom ett ljus tändes för oss, ett ljus som visat vägen till lycka för de dövstumma.

I dag finns det fem skolor — fem stora ljus, där de döva kan lära komma ut från ensamhetens och isoleringens mörker. Och varje dövlärare och lärarinna är ett litet ljus inne i det stora, varje ljus brinner med en varm flamma för de döva. Med hjälp av alla dessa små ljus blev vägen banad fram till de dövas kontakt med omvärlden, genom munavläsning, teckenspråk och artikulation fördes vi döva över den mörka vägen till kunskaper.

Och alla dessa lärare och lärarinnor har senare hjälpt oss i vårt föreningsliv, så vi känner isoleringen mindre.

Därför vill jag i dag rikta ett varmt tack till skolan, ett tack till alla dem innanför skolan, som med kärlek tog sig an oss, och först av alla lärde oss att säga far och mor.»

I anslutning till festligheten uppfördes ett sagospel ur »H. C. Andersen» av barnen på skolan i Köpenhamn. Barnen uppförde sig otroligt säkert och scenvant på tribunen i sköna dräkter. Agerade och dansade så vackert i takt med musikens rytm, att man icke kunde tro det var döva barn, som överhuvud icke kunde höra musiken.

Slutet var mycket rörande i det att en av de uppträdande döva flickorna, Judy Rasmussen, med »H. C. Andersen», som spelades av Finn Pedersen, vid handen trädde fram från de andra och i ett kort tal tackade kungen och drottningen för att deras majestäter hade infunnit sig och fortsatte därefter: »På döva barns vägnar vill jag gärna lyckönska vår gamla skola vid dess 150-årsjubileum. Vi säga tack för allt vad vi lärt på skolan, och vi önska hela den danska dövundervisningen en ljus och lycklig framtid.»

150-årsjubileet blev en stor och strålande upplevelse.

Dövas Tidskrift, Sverige. H. E.

Gör det själv!

Gör det själv! Denna maning har mött oss mycket ofta och från olika håll sedan en tid tillbaka. Bakom denna propaganda kan vi ana skiftande motiv. I vissa fall torde avsikten vara att stimulera intresset för tilltagsenhet och självverksamhet, vilket är en sympatisk inställning.

Det kan sägas en hel del både för och emot denna propaganda. Det är självfallet en styrka om vi är händiga och kan klara diverse sysslor. Men det finns många situationer, då även den mest företagsamme med fördel utnyttjar sakkunskapen och drar nytta av fackmännens yrkeskunskaper.

Gör det själv! är sålunda en i och för sig bra paroll — om den tas med urskillning och förstånd. De goda principerna bör prövas med omdöme och lugn eftertanke, och det gäller inte minst här.

Gör det själv! var det. Rätt fattad och efterlevd innehåller denna maning en utmärkt livsnorm, och den är särskilt lämplig som rättesnöre för våra gemensamma strävanden. Vi vill trygga och förbättra våra villkor, och detta förutsätter både enskilda och samfällda bemödanden, där allas vår självverksamhet är den drivande kraften. Vi vill en ljus och trivsam atmosfär i vår omgivning och goda förbindelser åt olika håll. Hur ska vi lyckas nå dithän, förutan rejäla och helhjärtade personliga insatser av oss, en och var . . .

Vi har skapat sammanslutningar till vår tjänst. Om dessa ska komma riktigt till sin rätt, måste medlemmarna vara intresserade och aktiva. Av intet blir intet — men av de mångas gemensamma ansträngningar blir det värdefulla resultat.

Sak samma när det gäller umgänget och kontakterna med våra medvandrare. Vi har alla en stark längtan efter gemenskap och vänliga relationer. Vi önskar en förtrolig och angenäm atmosfär. Men då gäller det att få bukt med den egna stelheten och formalismen, och att i dem vi möter se kamrater och medmänniskor. Är vi möjligen en smula tveksamma beräffande vem som ska anslå den rätta tonen och ta initiativet, kan vi lämpligen dra oss till minnes devisen: Gör det själv: Om vi mera allmänt och målmedvetet följer denna goda livsnorm, blir tillvaron mera behaglig och trivsam. Den saken står över varje diskussion.

Gör det själv! Gör en personlig insats inom dina föreningar. Tag med glädje din del av de nödvändiga bestyren. Gör ditt bästa i de olika situationerna. Skapa en trivsam anda, där du går fram. Det är allas våra små insatser av detta slag som ger glans och lyftning åt vår vardagsmöda.

Det är inte ovanligt att maningar till goda insatser och friska tag riktas utåt, till »de andra», och detta kan ibland vara på sin plats. Bara vi inte glömmer att i första hand ställa dessa uppfordrande appeller till oss själva. Vi har säkert en och annan

→

UTLANDSNYTT

Danmark

Danske döves landsforbunds lotteri har gått strålande. Efter 3 veckor var 250.000 lotter sålda och tillstånd gavs att utge ytterligare 250.000 lotter. Då varje lott kostar 2:— blir det en bruttosumma på en milion kronor. Netto vinsten beräknas bli 600.000:— kronor.

Det danske förbundet ordnar en föreningsledarekurs under tiden 9—16 juli i år på Geelsgaard Kostskole i Virum, c:a 14 km norr om Köpenhamn.

Danske döves landsforbund höll sin kongress i Herning 17—19 maj.

Frankrike

Suzanne Lavaud, som är sekreterare i Frankrikes dövas förbund och som är anställd som sekreterare vid Sorbonne Universitets farmaceutbibliotek, har utnämnts till och tituleras nu konservator. Det är inte många döva förunnade nå så långt.

IDROTTSNYTT

20 LÄNDER ANMÄLDA TILL MILANO

Enligt senaste meddelande som ingått från Milano har antalet anmälda länder stigit till 20 st.

För deltagande i olika idrotter är antalet anmälda länder fördelat på följande sätt

Fri idrott 18, Simning 14, Gymnastik 4, Skytte 12, Cykling 8, Fotboll 10, Basketball 8, Tennis 8, Bordtennis 10, Handboll 3, Volleyboll 3.

Då anmälningstiden utgår den 25 maj kommer denna uppställning att förändras något, då anmälningar väntas från följande länder: Argentina, Australien, Bulgarien, Iran, Israel, Syd-Afrika, Turkiet, Uruguay, Sovjet, Indien, Kina, Japan, Brasilien, Pakistan, Portugal, Mexiko, Chile, Peru.

Antalet deltagare uppgår f.n. till 760 st.

Beställning av bankettbiljetter bör göras i god tid, uppmanar arrangörerna, då stor efterfrågan på dessa biljetter råder. En biljett kostar 3.000 lire eller n. 1.000 mk. Den officiella banketten äger rum fredagen den 30 aug. som en avslutning på spelen och är öppen för högst 1.000 personer.

Deltagarna och turister tillrådas även att i god tid förse sig med biljetter, märkt »Röd Spelen-kort», som för ett pris å 3.000 lire berättigar till besök på alla evenemang under Spelen.

Godkända världsrekord

Simning:

100 m. bröstsim f. herrar: 1.18,0 min. S. Kamerling, Holland den 27. 1. 1957 i La-Haye, Holland.

4×200 m. fritt f. herrar: 11.19,2 min. BSG Einheit, Leipzig, Tyskland d. 17 mars 1957 i Berlin.

3×100 m. medley f. damer (rygg, bröst, fritt) 4.58,5 min. Hollands landslag (W. Hartog, B. Aurich, A. Bock) d. 19 jan. 1957 i Amsterdam.

4×100 m. fritt f. damer: 6.01,1 min. Berliner TSV (J. Seliger, Baudach II, Baudach I, M. Reiz) d. 16 mars 1957 i Berlin.

4×100 m. medley f. damer (rygg, bröst, fjäril, crawl) 6.29,8 min. Berlins stadslag (J. Seliger, G. Richter, Baudach I, Baudach II) d. 17 mars 1957 i Berlin.

4×100 m. medley f. herrar (rygg, bröst, fjäril, crawl) 5.21,8 min. Berlins stadslag (W. Lehmann, O. Rechenberg, D. Albach, W. Strizke) d. 17 mars 1957 i Berlin.

4×100 m. fritt f. herrar: 4.39,0 min. Polens landslag (A. Ball, C. Natyszczyk, C. Ostrowski, M. Sobocinski) d. 14 april 1957 i Wroctew, Polen.

4×200 m. fritt f. herrar: 10.48,9 min. Tysklands landslag (D. Albach, H. Smolinski, G. Biagosch, S. Dachsel) 14 april 1957 i Dresden.

---

underlåtenhetssynd på vårt samvete . . . Det vore konstigt, annars. Första när vi själva, jag och du, blir mera ansvarsmedvetna och verksamma, mänskliga och kamratliga, kan vi påverka omgivningen i samma riktning. Ingenting verkar så starkt som vårt personliga föredöme.

Dövas Tidskrift, Sverige. V. J.

DIAKONISSORNAS ADRESSER:

Syster Eeva Malmila, Helsingfors, Gustavsgatan 3 A 4, tel. 777 732 och fru Anni Jokelainen, Helsingfors, Grönnäsgatan 1 A 21, tel. 779 760.

Syster Kirsti Raitio, Åbo, Parkgatan 13 A 4. Tel. 20 535.

Syster Aira Kankkunen, Tammerfors, Messukylä, Seurakuntatalo. Tel. Messukylä 273.

Syster Aili Rönkkömäki, Uleåborg, Torikatu 27 B. Tel. 5339.

Syster Mirjam Tiilikainen, Kuopio, Kalliokatu 52. Tel. 4218.

Syster Sohvi Oinonen, Jyväskylä, Rajakatu 26 B. 28.

Syster Annikki Väisänen, Tavastehus, Hätilä, Seurakuntatalo.

Syster Aili Lehtolainen, Riihimäki, Seurakuntatalo. Tel. 3587.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E. 10. Tel. 38 154.
Svenskpr. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1957:
1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

Tarkoitukseni ei ole tässä ryhtyä moralistiksi ja pitämään rauhansaarnaa. Sen tarkoituksen täyttää eräs runo, joka on runoilijaprofessorimme Otto Mannisen käsialaa. Tässä runossaan on Otto Manninen hienosti havainnollistanut heikkoutemme perussyyt. Ja samalla selvittänyt mihin kaikki voi saattaa. Esitän tässä tärkeimmät kohdat vaatimattomilla selityksilläni täydennettynä tästä Mannisen runosta »Rauhanmies».

Miks suotta toista tokaiset
sopua oivaa sokaiset?
Pois kaikki oksat okaiset,
suo rauha, rauhan saat.

Kaipaako tämä kohta lainkaan selittämistä. Selvästihän siinä esitetään yleisin sovun rikkomisen syy. Joku ei voi hyväksyä toisen henkilön mielipidettä tai tekoa ja ärähtää vastaan. Seuraus: toinen ärähtää takaisin ja kiista on valmis. Annetaan yleisspätevä neuvo: anna toisille rauha niin saat itsekin olla rauhassa.

Runoilija antaa neuvoja myös oikeaan suhtautumistapaan:

Saat suvaita ja sallia,
jos maass' on joka mallia;
ei tasavallan tallia
sun talikkos luoda voi.

Aivan, on otettava huomioon myös muiden ajatukset. On suvaittava toisen puheet, vaikka ne eivät kävisikään yhteen omien tuumien kanssa.

Onhan tässä ohjeita. Ja ehkäpä moni lukijoista tuumii miksei kirjoittaja itse seuraa näitä.

Mutta vakuutinhan ettei tarkoitukseni ole olla moralisti eikä tästä löydy kohtaa, jossa tekopyhästi väittäisin itseäni rauhanrakentajaksi. Siksipä nyt veisaan itselleni, ja pyydän myös jokaista lukijaa veisaamaan samaa itselleen, »Rauhanmiehen» viimeisen säkeen:

Siis, veikko, mieles hillitse,
ettei sua vimma villitse,
vain viisauden prillitse
vain katsele maailmaa.
Poi luonto lyhytmalttinen
ja paatos ylenpalttinen!
Tie tasainen, asfalttinen
on varmin vaeltaa.

Uuras Luuta.

Matkalippualennusta ei ole myönnetty Nuorten leiripäiville Hauholla. Ostakaa siis edestakainen lippu tai rengaslippu.

PUHE, jonka Kuopion Kuurojen Yhdistyksen puheenjohtaja Aleks. Savolainen piti opettaja Elsa Marttisen haudalla 2. 5. 57.

Kuopion Kuurojen Yhdistyksen puolesta tahdon lausua muutamia sanoja opettaja Elsa Marttisen muistolle.

Me kiitämme teitä siitä arvokkaasta työstä, jonka te suorititte ollessanne Kuopion Kuurojen Yhdistyksen puheenjohtajana. Myös me kiitämme teitä suuresta avusta, jota te meille kuuroille annoitte silloin kun meillä oli suuria vaikeuksia elämässämme. Te olitte aina valmis auttamaan meitä. Arvokas oli myöskin se työ, jonka suorititte Kuurojen Auttajayhdistyksen piirissä meidän hyväksemme. Kiitos siitä.

Muistonne säilyy kauniina ja velvoittavana kiitollisissa mielissämme.

Kirjavaaka

Elämän kunnioittaja

Albert Schweitzer on nykyajan merkillisimpiä ja suurimpia persoonallisuuksia, sekä sanan että teon mies, josta on jo vuosikymmeniä säteillyt harvinaista hengenvoimaa ja -suuruutta. Luultavasti tavallinen »kadun mies» ei hänestä paljonkaan tiennyt ennen kuin hän 1953 antoi aihetta sanomalehtien etusivun jutuillekin, jotka eivät suinkaan aina ole varattu hengen suurmiesten esittelyille. Niin, mainittuna vuonna Schweitzerille myönnettiin edellisen vuoden varastoon jäänyt Nobelin rauhanpalkinto, ja tämä oli tapaus, joka pystyy samaan tavallisen sanomalehdenlukijankin mielenkiinnon heräämään. Nyt maailma ikäänkuin havahtui huomaamaan, millainen poikkeuksellinen persoonallisuus ajassamme elää ja vaikuttaa, ja sen jälkeen Schweitzerille onkin osoitettu jatkuvaa huomiota. Ja viime aikoina tämän suuren miehen nimi on aivan erityisestä syystä ollut koko maailman huulilla. Julkaisihan hän äskettäin tunnetun vetoomuksensa maailman mahtaville ja kehoitti luopumaan atomi- ja vetypommikokeiluista, joiden seuraukset koko ihmiskunnalle ja sen tulevaisuudelle voivat muodostua kohtalokkaiksi. Schweitzerin vetoomus on aiheuttanut myös vastaväitteitä ja huomautuksia, että hän on liioitellut, mutta oli miten oli, joka tapauksessa siinä on ollut kuultavissa suuren »elämän kunnioittajan» ääni, joka on pakottanut kuuntelijansa pysähtymään ja miettimään.

Tarkoitukseni ei ole ollut ruveta tässä sen tarkemmin luonnehtimaan Albert Schweitzerin elämäntyötä. Se ei olisi mahdollistakaan, sillä jo hänen tärkeimpien aikaansaannostensa luetteleminenkin veisi kokonaan käytettävissäni olevan palstatilan. Muistutan vain, että Schweitzer on nykyaikana aniharvinainen, ellei suorastaan ainoalaatuinen monipuolisuusmies, jossa yhdistyvät samassa henkilössä lääkäri, lähetyssaarnaaja, teologi, filosofi, urkuri, urkujen rakentaja, musiikintutkija ja lopuksi suuri yleismaailmallinen rauhan julistaja. Tuskin tuo luettelo on täydellinen, mutta se jo osoittaa, mikä ihmeellinen mies tässä on kysymyksessä, mies, joka ei voi olla herättämättä mitä suurinta kiinnostusta. Ihmisenä hän on mitä nöyrin ja vaatimattomin, joka ei ole koskaan halunnut pöyhkeillä komeilla sanoilla, vaan joka myös omakohtaisin teoin on pyrkinyt näyttämään esimerkkiä kanssaihmisilleen. Tämä

pyrkimys on vienyt hänet moniksi vuosiksi Afrikkaan, »aarniometsän lääkäriksi», jollaisena hän omalta osaltaan on halunnut auttaa kärsiviä lähimmäisiään, sellaisia, joiden olot ovat kaikkein kurjimmat.

Toivottavasti olen tällä vaatimattomalla alkuesittelyllä pystynyt herättämään lukijoissani kiinnostusta tätä merkillistä miestä kohtaan, niin että voin siirtyä vielä hetkeksi hänen ajatusmaailmansa pariin. Niin kuin jo mainitsin, Schweitzer on kaiken muun lisäksi myös filosofi, ajattelija, joka teoksissaan ja kirjoituksissaan on ilmaissut käsityksiään uskonnosta, ihmisestä, elämästä, kulttuurikysymyksistä jne., käsityksiä, joissa on omakohtainen ja persoonallinen, syvästi tunnettu ja eletty leima. Tästä antaa hyvän käsityksen joitakin aikoja sitten ilmestynyt teos »Elämän kunnioitus», joka sisältää poimintoja Schweitzerin kirjallisesta tuotannosta. Valikoiman on koonnut sekä varustanut selventävillä välihuomautuksilla Rudolf Grabs. Teos sisältää myös Schweitzerin elämäkerran, jonka hän on itse kirjoittanut. Sellaiset lukujen otsikot kuin »Historiallisen Jeesuksen vaikutuspiirissä», »Bachin palveluksessa», »Afrikka kutsuu», »Katsaus maailmanuskontoihin», »Paavalin ongelmia», »Goethe» jne. puhuvat puolestaan kirjan sisällön monipuolisuudesta. Loppuosan nimenä on sama kuin koko kirjalla: Elämän kunnioittaminen. Näissä kahdessa sanassahan onkin Albert Schweitzerin ajattelun samoin hänen tekojensakin ojennusnuora ja niiden summa. Kun olisi aivan toivotonta ryhtyä tässä tekemään selkoa tämän viisaan — ja sopivin annoksin luettavan! — kirjan eri lukuja, tyydynkin lopuksi lainaamaan muutamia ajatuksia kirjan loppupuolelta. Näin puhuu Albert Schweitzer:

»Henkinen ja aineellinen kurjuus, johon nykyinen sukupolvi, luopumalla ajattelusta ja ajattelun synnyttämistä ihanteista, syöksee itsensä, kuvastuu mieleeni kaikessa suuruudessaan. Siitä huolimatta pysyn optimistisena. Häviämättömänä lapsenuskona olen säilyttänyt itsessäni uskon totuuteen. Olen varma, että totuudesta syntyvä henki on väkevämpi kuin olosuhteiden voima.

Koska luotan totuuden ja hengen voimaan, uskon myös ihmiskunnan tulevaisuuteen. Eetillinen maailman- ja elämänmyönteisyys kätkee itseensä häviämättömänä arvona optimistista tahtomista ja toivomista. Sen vuoksi se ei pelkää murheellisen todellisuuden näkemistä sellaisena kuin se on.

Kulttuurin romahdus on aiheutunut siitä, että eetillisyys luovutettiin yhteiskunnan haltuun. Sen uudistuminen saattaa tapahtua ainoastaan siten, että ajatteleva ihminen ottaa jälleen eetillisyyden hoiviinsa ja että yhteiskunnan yksityiset jäsenet pyrkivät osoittautumaan siveellisiksi persoonallisuuksiksi.

Usko ihmisen ja ihmiskunnan henkiseen edistykseen on muuttunut mielestämme jollain tavoin melkein mahdottomaksi käsitteeksi. Mutta epätoivon vimmalla meidän täytyy pakottaa itsemme siihen uskoon. Meidän on kaikkien yhdessä tavoitettava ihmisen ja ihmiskunnan henkistä edistymistä ja jälleen sitä toivottava: peräsimen täydelleen kääntämisen täytyy onnistua, jos laivamme mieli vielä viime hetkessä pelastua myrskyn kourista.»

A. R.

Jaettu ilo on kaksinkertainen ilo

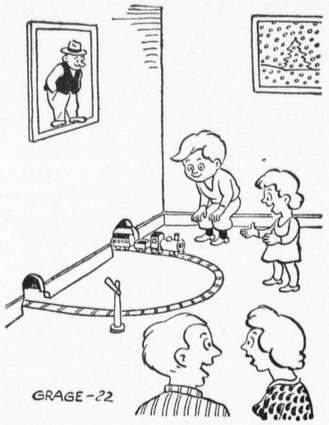

Kuuro (mykät) suomalaiskiihkoisina

Hbl:ssa on joku »porvoolainen» 5. 5. yleisönosastossa hyökännyt »Kuurojen Lehti - Tidskrift för Döva» vastaan. Aiheena Helen Kellerin vierailu, josta viime hetkellä saatiin painatusvaiheessa lyhyt suomenkielinen uutinen sisään. Ruotsinkielinen toimittaja oli sairas, joten hän ei voinut huolehtia omasta osuudestaan.

»Porvoolainen» moittii lehden yhdistämistä, valittaen, että ruotsinkieliset kuurot tulivat »ylipuhutuiksi» ja ovat »nenästä vedettäviä». — Niinhän ei ole laita, vaan asian saivat päättää ruotsinkieliset kuurot itse. Paitsi taloudellinen kannattavaisuus, vaikutti yhdistämiseen Porvoossa toimitetun »Tidskrift för Dövan» sisällön »lapsellisuus», joka ei tyydyttänyt täysikasvuisia kuuroja. — Vastineessaan Ole Ahlbäck todistaa, että yhdistämisen jälkeen ruotsinkielisten kuurojen mielenkiinto omaa lehteään kohtaan on kasvanut, ja lehti siis *parempi* yhdistettynä kuin erillään. Hän viittaa myös siihen, etteivät mm. porvoolaiset opettajat avusta ruotsinkielistä lehteä, jonka sisällön he valittavat *nyt niinkuin ennenkin* mielenkiinnottomaksi.

»Porvoolaisen» mielestä olisi pitänyt lähettää oikein ruotsinkielinen kutsu Porvoon koulun opettajakunnalle. — Onkohan siihen syytä, kun Porvooseen tilataan vain koululle yksi (1) lehti ja opettajat ymmärtävät suomea vallan mainiosti? Muittenkaan koulujen opettajakunnalle ei ole kutsua lähetetty, koska H. K:n juhlaan oli niin paljon pyrkijöitä, etteivät pääsyliput riittäneet kuin pienelle osalle kuuroja ja sokeita helsinkiläisiäkin. Ja ruotsinkielisiäkin maaseudulta tuli juhlaan. Ovatko siis Porvoon koulun entiset oppilaat kielitaitoisempia kuin heidän opettajansa?

Ikävää on, että liittomme ulkopuolelta yritetään lietsoa kielikiistaa kuurojen keskuuteen ja halvennetaan ruotsinkielisiä kuurojamme oikein julkisen sanomalehden palstoilla. Kuuroilla on oma yhteinen kielensä ja kohtalonyhteytensä, joten kielikiistat joitakin harvoja poikkeuksia lukuunottamatta ovat piirissämme tuntemattomat.

R. P:nen.

Matkalippualennukset

Niille, jotka aikovat järjestää juhlia tai muita tilaisuuksia siinä toivossa, että valtionrautatiet myöntäisivät 50 tai 25 %:n matkalippualennuksia niihin matkustaville osanottajille, ilmoitamme täten sen olevan turhaa, sillä rautatiehallituksella nykyisin ei ole mahdollisuutta myöntää tällaisia alennuksia, koska annettu laki valtionrautateiden talouden hoidon yleisistä perusteista sallii alennuksia myönnettävän vain liiketaloudellisista syistä. Jos kuljetusmaksuja muista syistä alennetaan, on valtionrautateille näin aiheutuva tulojen menetys lain mukaan korvattava rautateille valtion yleisistä varoista tulo- ja menoarvioon otetun määrärahan puitteissa. Kun tällaista määrärahaa ei kuitenkaan ole käytettävissä, ei rautatiehallitus valitettavasti voi suostua anomuksiin.

Tämä on nyt kertakaikkinen selvitys, minkä VR:n Tariffiosasto haluaa antaa tiedoksi.

Rurik Pitkänen.

Tarpeeksi iso hattu

Merkkipäiviä

70 VUOTTA täyttää 14. 7. rouva ELVIRA NORSTEDT Sipoossa.

50 VUOTTA täyttää 20. 7. rouva NANNI LEHTONEN Helsingissä.

80 VUOTTA täyttää 21. 9. rouva MAIJU LINTULA Åvikissa.

50 VUOTTA täyttää 16. 9. rouva SVEA HELENIUS Helsingissä.

60 VUOTTA täytti toukokuun 13 pnä puuseppä JALMARI PIILOLA Äänekoskella. Hän on syntyjään äänekoskelaisia ja on nähnyt Äänekosken kehityksen kyläkunnasta kauppalaksi. Töissä hän on ollut Äänekoski Oy:n puuseppäverstaalla ja toista vuotta sitten hän sai sieltä mitalin 25 vuotisesta uskollisesta palveluksesta.

Kun Äänekoskelle perustettiin Kuurojen yhdistys v. 1937 oli joukossa myös Jalmari Piilola. Siitä lähtien on hän ollut yhdistyksen jäsenenä, ottaen vilkkaasti osaa yhdistyksen toimintaan, kuuluen johtokuntaan. Milloin vaan on ollut tarvis, hän on mielellään antanut apuaan yhdistystoiminnassa, tehtävistä koskaan kieltäytymättä. Monena vuotena on yhdistys saanut kokoontua hänen kotiinsa.

Oman kodin hän rakensi varsinaisen leipätyönsä ohessa Strömin alueelle Äänekoskella. Paljon siinä kysyttiin sitkeyttä ja pitkiä työpäiviä, ennen kuin oma kaunis koti oli valmis. Sivutöinään hän on tehnyt rakennus- ja puusepäntöitä myös vieraille.

Miten pidetty hän on työtoveriensa ja ystäviensä keskuudessa nähtiin Jammun 60-vuotispäivänä. Lahjoja ja onnittelujа tuli runsaasti. Esimerkiksi työtovereiltaan hän sai lahjaksi hyvän polkupyörän. Onnea edelleenkin ja paljon ikävuosia lisää. — K.

Urheilua

KILPAILUKUTSU

Täten meillä on kunnia kutsua kaikkia SKUL:n alaisia seuroja jäsentensä kautta ja yksityisiä jäseniä, osallistumaan Liiton

Maastojuoksumestaruuskilpailuihin

Lappeenrannassa, syyskuun 14—15 pnä.

Juhla-ohjelma on lauantaina 14. 9. klo 18 Kaakon-Kulmassa (Kauppakatu 41). Hauskaa ohjelmaa ja tanssia. Urho Lehtimäki lupautunut saapumaan.

Kilpailu alkaa sunnuntaina 15. 9. klo 11 Huhtiniemen maastossa. Kaikki, nim. nuoret, yleisen sarjan ja ikämiessarjan osanottajat juoksevat 5 km. Kaikissa lajeissa jaetaan SKUL:n mestaruusmitalit I—III palkintoina. Lisäksi jaetaan kunniapalkintoja päättäjäisjuhlassa samassa paikassa klo 18.

Osanotto ilmoitukset on lähetettävä viimeistään maanantaihin syyskuun 2 p:vään mennessä osoitteella: Seppo Tynkkynen, Lappeenranta, Ainonkatu 23. Majoitus voidaan järjestää Kuurojen talossa Suonionkatu 13.

Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

Kuurojen Sisu r. y.

Kusti Leppänen, puheenjohtaja — Seppo Tynkkynen, sihteeri

LAPPEENRANNAN Kuurojen Sisu r.y. seuramme 10-vuotisjuhla on lauantaina elokuun 17 pnä klo 18 Kaakon-Kulmassa (kauppakatu 41). Hyvä ohjelma ja tanssia.

Kilpailu alkaa sunnuntaina elokuun 18 p:nä kolmen seuran ottelulla klo 13 Kimpisen urheilukentällä Lappeenranta—Kotka—Mikkeli ja sen jälkeen pal-

kintojen jako päättäjäisjuhlassa klo 18 samassa paikassa. Matti Kattainen ja Otto Heiskanen luvanneet saapua. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

Ansiomitalit

Tämän lehden viime toukokuun numerossa herra Rurik Pitkänen polemisoi Urheiluairut lehdessä ollutta kirjoitusta, jossa asianaan arvostelu koski L. V. saamaa mitalia.

Herra Pitkänen ei nähtävästi käsitä, kuinka arkaluontoinen on tuo asia. — Herra P., joka aikanaan on kutsuttu K.U.L. kunniasjäeneksi, ei ole osannut antaa arvoa K.U.L:lle ja näyttää itsestään hyvää esimerkkiä. Hän sen sijaan antoi oivallisen näytteen, sivuuttamalla käytännössä noudatettavaa tapaa. Jos hän ajattelisi kuurourheilusta puheen ollen, ehdottaa mielestään ansioituneelle henkilölle huomionarvoista kunnianosoitusta ansiomitalin muodossa, niin olisi hänen pitänyt ensin kääntyä K.U.L. Liittojohtokunnan puoleen. Liittojohtokunnalla on silloin täysi syy tutkia esitys ja antaa oma lausunto, puoltava tai kieltävä. Nyt tässä tapauksessa hra P:nen sivuutti K.U.L. jossa hän kunniajäsenenä on. Hän silloin ehkä tieten väärinkäytti asemaansa.

Sitten seuraukset tulivat sen mukaisina. Herra P:nen ei nähtävästi tajunnut, että sellainen omavaltainen toimenpide aiheuttaa mitä voimakkaan vastalause myrskyn, etenkin urheilijapiireissä. Hän on teollaan horjuttanut yleisön antamaa kunnioitusta mitaleja kohtaan.

Kyllä herra Pitkänen varmasti tietää kuka kukin on enemmän toiminut tai tehnyt liittonsa saralla. En halua kajota mitalin saajaan yhtään mitään nyt. Käsittääkseni ei saaja ole nyky vaiheessa syypää.

Herra Pitkänen esitteli anomusperustelussaan sellaista, mitä ei ole erikoista. Sitä samaa eli samantapaista ovat monet kymmenet, ehkä sadat tehneet. Joita kaikkea ei voitu huomioon ottaa. Mutta silti ovat kiitoksen arvoisia.

Väite, että asianomainen mitalin saaja on ollut Kyminlaakson »Tähden» Lahden alaosaston puheenjohtaja, ei ensinkään pidä paikkaansa. Ja taas, että olisi Lahden Kuurot-Urheilijain perustaja ja sen silloinen varapuheenjohtaja on vaan mielivaltaista suurentelua. Hän oli kai mukana ollut perustamishetkellä, mutta varsinaiset perustajat olivat toiset. Ja sitten vielä, minun tietääkseni ei hän ole koskaan maksanut mitään jäsenmaksuja perustetulle seuralle. Täysin nollaan menee juttu.

Sitten erään ulkomaalaisen saama mitali, josta hra P:nen pitää puolustuspuheen. On myös hra P. omavaltaisesta aloitteesta tapahtunut. Josta Kuurojen liiton hallitus ei ollut ennakkoon tietoinen.

Kun tuollaisia, omavaltaisia tekoja tapahtuu, piittaamatta asian arkaluontoisuudesta, niin joutuu mieleen väistämätön kysymys, mikä on todellinen tarkoitus? Emil Mattila

Ylläolevan johdosta: Kehoitan kirjoittajaa ja lukijoitakin tutustumaan Kuuromykkäin Lehden v:den 1934 n:o 11—12 olevaan Lahden kirjeenvaihtajan kirjoitukseen, josta selviää ettei juttu sittenkään mene nollaan.

Mikä on todellinen tarkoitus, kysyy kirjoittaja. Vastaan: Antaa kunnia niille joille kunnia kuuluu. Mitään muuta tarkoitusta ei ole ollut.

Rurik Pitkänen

Onko kunnianhimo hyve?

Jotkut tämän lehden lukijat pitävät käsityksenään, että kunnianhimo olisi hyve koska se kannustaa ihmistä eteenpäin. Mutta olemmeko ajatelleet millaisiin päämääriin se johtaa ja millaisia seurauksia siitä on. Historia opettaa meille siitä karvaita totuuksia. Se on aiheuttanut sotia, tuhoa ja nälänhätää, muista kaameuksista puhumattakaan. Kunnianhimoiset kansanjohtajat ovat päättäneet päivänsä hirsipuussa tai muuten traagillisella tavalla. Todellisena hyveenä pitäisin nöyryyttä ja lähimmäisenrakkautta niin, että kunnioittaisimme toisiamme emmekä asettaisi itseämme toisten edelle. Joka itsensä ylentää se alennetaan, mutta joka itsensä alentaa se ylennetään. Näin on Herramme Jeesus opettanut. Hän ei koskaan tavoitellut itselleen kunniaa vaan antoi kaiken kunnian Isälle Jumalalle. Nöyryyttäkäämme mekin itsemme Jumalan edessä ja jättäkäämme pois kaikki kateus ja kunnianhimo. Jos jollekin ystävällemme on ojennettu ansiomerkki, niin älkäämme sitä panko pahaksemme, vaan iloitkaamme sydämestämme hänen kanssaan siitä. Allekirjoittanut on henkilökohtaisesti tullut hyvin tuntemaan herrojen urheilujohtajien kriitillisyyden kohteena olevan henkilön ja voin sanoa, että hän mallikelpoisella esimerkillään on saanut suurempienkin herrojen kunnioituksen. Älkäämme siitä pahastuko, että hän itsensä unohtavana, ahkerana, lähimmäisiään rakastavana ja aina vieraanvaraisena henkilönä on saanut paljon siunausta. Ansiomerkki on vain pieni huomaavaisuuden osoitus eikä se pysty korvamaan sitä, mitä hän on etenkin kuurojen hyväksi tehnyt. Yhtykäämme siis kaikki onnitteluihin ja lyökäämme veljen kättä toisillemme. Älkäämme kaivako maata toisten ja samalla itsemme jalkojen alta vaan keskittäkäämme ajatuksemme ja voimamme rakentavaan ja yhteisymmärrystä edistävään työhön.

Sulo Tihula

Shakkia

Suomen Kuurojen Shakkiliiton mestaruus- ja liittoturnaus on pelattu Jyväskylässä sikäläisen Kuurojen Shakkikerhon 10-vuotisjuhlakilpailuna pääsiäispyhinä.

Monen aikaisemman ja viime vuoden mestari P. Keto jätettiin peräti jumboksi ja määräysten mukaan hänen on oteltava E. Haapasen kanssa M-luokkaan pääsystä. A- ja B ryhmät suorittivat yhteisen kilpailun, joten mainitut pistemäärät ovat 8:sta pelistä.

Erikoispalkinnon hyvästä suorituksesta M-luokassa sai A. Savolainen ja A-luokassa E. Haapanen. Ylituomarina toimineen shakkimestari V. Hännisen tarvitsi puuttua vain pariin pikkuseikkaan.

M-luokan tulokset: 1) A. Savolainen, Kuopio 3 pist (4); 2) H. Lius, H:ki 2½; 3) E. Saarinen, H:ki 2; 4) E. Putkonen, H:ki 1½; 5) P. Keto, Turku 1.

A-luokan: 1) E. Haapanen, H:ki 6; 2) A. Sihvola, H:ki, 4½; 3) E. Helminen, Tampere 4; 4) P. Hellström, H:ki 3½.

B-luokan: 1) E. Lahti, Jyväskylä 5½; 2) E. Tolsa, H:ki 4½; 3) Y. Timonen, Oulu 3½; 4) V. Kerminen, Tampere 2½; 5) J. Laaksonen, Kuopio 2.

Helsingin Kuurojen Shakkikerho järjesti viime toukokuun 11 p:nä kansallis-pikaturnauksen. Parhaat tulokset. I R. Östman, H:ki 6 pist. (6); II E. Helminen, T:re 4 pist.; III Y. Timonen, Oulu 3 pist.; IV—V E. Tolsa, E. Haapanen, H:ki 3 pist; 4 Pr. Hellström H:ki 2 pist. ja E. Vuorensyrjä, T:re 0.

R. Östman sai ensimmäisen kiinnityksen kiertopokaaliin.

Y. Timonen, Oulu — E. Helminen, Tampere. 11/5 1957. Koulumatti.

1.	e2—e4	e7—e5
2.	Lf1—c4	c7—c6
3.	Dd1—h5	Rg8—f6
4.	Dh5×f7	

Kokouksia

LOKALAHDELLA, maanviljelijä Yrjö Forssin talossa pidetään Vakka-Suomen Kuurojenkerhon kesäjuhla ja esitelmäpäivät elokuun 3—4 p:nä. Puhujiksi odotetaan rouva Katri Pitkäsen ja toimittaja Rurik Pitkäsen saapuvan. Tervetuloa kauniiseen maalaisympäristöön juhlimaan.

SEINÄJOEN Kuurojen Yhdistys r.y. pitää esitelmäpäivät Marttilan kansakoululla elokuun 10—11 pnä, alkaen lauantaina klo 18. Hyvä ohjelma. Toimittaja ja rouva Rurik Pitkänen ovat luvanneet tulla puhumaan. Kongressifilmi esitetään ym. Yösijaa saa Kuurojen talossa, mutta omat lakanat mukaan.

Olette sydämellisesti tervetulleita läheltä ja kaukaa.

KAJAANISSA pidetään kuurojen esitelmäpäivät elokuun 10—11 p:nä Keskuskansakoululla Väinämöisenkatu 28, alkaen lauantaina klo 18 ja sunnuntaina klo 11. Toivotaan elokuvanäytöstä ja toim. Rurik Pitkäsen tulevan puhumaan. Tervetuloa Kainuun pääkaupunkiin!

KARJALAN Kuurot r.y:n esitelmäpäivät pidetään elokuun 17—18 p:nä Keskuskansakoululla, alkaen lauantaina klo 18. Sunnuntain ohjelmasta ilmoitetaan paikalla. Rouva Katri Pitkäsen ja toimittaja Rurik Pitkäsen toivotaan tulevan puhujiksi. Tervetuloa!

MIKKELIN Kuurojen Yhdistyksen 20-vuotisjuhlaa vietetään Mikkelissä, Suomen Nuoriso-opistolla Paukkulassa, joka on ennestään tunnettu paikka monelle kansaopistollisilla kursseilla olleille. Juhlat ovat lauantaina 24 pnä elokuuta.

Samassa paikassa on esitelmäpäivät seuraavana päivänä, sunnuntaina, elok. 25 pnä. Majoittautua saa opistolle.

Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

SALON Kuurojenkerhon kokous on syysk. 1 pnä klo 12 Niemisen huvilassa Hajalassa. Hyviä puhujia: toim. ja rva Pitkänen Helsingistä.

JYVÄSKYLÄN Kuurot r.y:n 50-vuotisjuhlaa vietetään syyskuun 8 pnä klo 15 Normaalilyseon juhlasalissa.

Lauantaina 7 pnä syyskuuta järjestää Nuorten Kerho illanvieton samassa paikassa.

Tervetuloa.

LAHDEN Kuurojen Yhdistyksen esitelmäpäivät pidetään syyskuun 7—8 pnä Lahden Yhteiskoululla. Tilaisuus alkaa lauantaina klo 19.

TAMPEREEN Kuurojen yhdistys järjestää esitelmäpäivät omassa huoneustossa Satamankatu I B 2 syyskuun 7—8 päivinä 1957. Esitelmäpuhujiksi toivotaan rouva Aura Ahlbäck ja herra Emil Mattila.

Tervetuloa!

TURUN Kuurojen Yhdistyksen esitelmäpäivät järjestetään perinteellisen tavan mukaan syyskuun 21—22 päivinä Turun Kuurojenkoululla.

SEINÄJOEN Kuurojen Yhdistyksen kirkkopäivät pidetään Seurakuntatalossa ensi lokakuun 13 pnä.

Kotimaasta

LIEKSASSA maaliskuun 31 pnä pidetyssä maanpuolustusjuhlassa muistoristin jakotilaisuudessa on Rukajärven muistoristin saanut m.m. Veli Timonen Lieksasta.

SÄHKÖISKUSTA kuoli Mikkelissä kesäk. 7 p:nä rouva *Hilda Tikkanen*. Vainaja, joka oli syntynyt 1. 1. 1916, oli todennäköisesti märin käsin kosketellut vuotavaa sähkökeittolevyä, joka sijaitsi märällä tiskipöydällä ja saanut siitä voimakkaan sähköiskun, joka lopetti hänen elämänsä.

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen naiskerho vietti 45-vuotisjuhlaansa maaliskuun 30 pnä. Kerhon puheenjohtaja rva Hilja Ahlbäck lausui salin täyteisen yleisön tervetulleeksi. Rouva Katri Pitkänen esitti tilaisuutta varten kirjoittamansa runon, jonka jälkeen piti puheen rouva Maila Paunu. Rouva Ida Moutonin kirjoittaman historiikin esitti nti Laina Vainola. Kahvitarjoilun jälkeen toivat onnittelut juhlivalle seuralle Tampereen, Turun, Pietarsaaren ja Lahden Naiskerhojen edustajat sekä H.K.Y:n piirissä toimivat seurat. Sen jälkeen esitettiin näytelmä »Nainen on aina nainen». Juhla päättyi yhteisesti laulettuun »Maamme» lauluun.

Seuraavana päivänä pidettiin esitelmätilaisuus naisille, joita olikin saapunut runsaasti. Esitelmiä pitivät tohtori Helmi Jaakkimainen syöpätaudista ja rouva Karvonen naisen elämästä kodin piirissä. Osanottajille tarjottiin kahvit. Ohjelmassa oli vielä H.K.Y:n nuorten reippaat kansantanhuesitykset.

A.

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen Naiskerhon vuosikokouksessa 23. 1. valittiin uudeksi puheenjohtajaksi rouva Hilja Ahlbäck ja johtokuntaan rouva Lyyli Färdig (varapuheenjoht.), nti Helmi Tolvanen (sihteeri), nti Eeva-Liisa Markola (rahastonhoit.) ja nti Leena Pohjolainen (jäsenkirjuri).

KARJALAN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidettiin Kouvolassa 10 pnä tammikuuta.

Puheenjohtajiksi kuuluvalle vuodelle valittiin hra Simo Paavilainen varapuheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi hra Rikhard Stenroos, sihteeriksi rva Eeva Lehtinen ja muiksi jäseniksi hrat Valto Vanhanen ja Mikko Kokkola.

Varajäseniksi rva Fredriika Puolakka ja hra Kauko Vanhanen. Edustajiksi liiton kokoukseen rva Fredriika Puolakka varalle hra S. Paavilainen. Kirjeenvaihto on osoitettava: Hra Simo Paavilainen Kymi. Parikka.

H:K:Y:n Nuorten Kerhon vuosikokouksessa 20. 1. 57. valittiin kerhon johtokunnan jäseniksi seuraavat: Puheenjohtajaksi Väinö Tolsa, sihteeriksi Kauko Laukkanen, varapuheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi Juhani Seppänen, jäsenkirjuriksi Sirkku Raivio. Salkuttomana Anna-Liisa Vehkama. Varajäseniksi Åke Lindman ja Eva-Liisa Markola.

IMATRAN Kuurot r.y:n vuosikokous pidettiin 16. 2. 57, Imatrankoskella, Imatran Voima OY:n huoneustossa. Kokouksen puheenjohtajana toimi Antti Jäkälä ja sihteerinä Taimi Haaparanta.

Puheenjohtajaksi v:lle 1957 valittiin Pentti Haaparanta, varapuheenjohtajaksi Matti Kontkanen, sihteeriksi Aila Pohjalainen, rahastonhoitajaksi Matti Kontkanen ja jäsenkirjuriksi Tapio Kaarniemi.

Jäsenmaksut pidetään ennallaan. Tilintarkastajiksi valittiin: Rurik Pitkänen ja Antti Jäkälä, varalle: Hilkka Virolainen ja Eino Kalpio.

PORIN Kuurojen Yhdistys r.y:n vuosikokous pidettiin helmikuun 3 pnä Kokouksessa oli 55 jäsentä. Varapuheenjohtaja Artturi Eliasson avasi kokouksen ja kolmen jäsenen muistolle vietettiin hiljainen hetki.

Valittiin kokouksen puheenjohtajaksi hra Martti Lankonen ja sihteeri hra Yrjö Ahola. Pöytäkirjan tarkastajiksi rva Helga Hurttila ja nti Liisa Leppänen.

Vuosikertomus ja tilit hyväksyttiin. Yhdistyksen uudeksi puheenjohtajaksi valittiin hra Martti Lankonen, varapuheenjohtajaksi hra Artturi Eliasson, sihteeriksi rva Rauha Eliasson ja muiksi jäseniksi rva Helga Hurttila ja hra Yrjö Ahola. Rahastonhoitajaksi valitiin johtokunnan ulkopuolelta rva Anna Ahola.

Tilintarkastajiksi: merkonomi Aune Hyyti ja pankinjoht. Simo Viljanen. Jäsenmaksut pysyvät entisellään. Liiton vuosikokoukseen edustajiksi valittiin Martti Lankonen ja Rauha Eliasson.

Pääsiäisjuhlat ja esitelmäpäivät pidetään entiseen tapaan.

RIIHIMÄEN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidettiin helmikuun 10 pnä Ilmari Rautasen luona. Puheenjohtajana toimi hra Eero Klem ja sihteerinä nti Anneli Laine.

Hyväksyttiin toiminta- ja tilikertomukset ja johtokunnalle myönnettiin tili ja vastuuvapaus.

Johtokuntaan tulivat valituiksi: Puheenjohtajaksi hra Martti Salli varapuheenjohtajaksi Eero Klem.

Emänniksi: rva Katri Saario ja sisar Aili Lehtolainen. Puheenjohtajan osoite on: Riihimäki Nummenpää.

TAMPEREEN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidettiin helmikuun 3 pnä omassa huoneustossa. Kokouksen avasi yhdistyksen puheenjohtaja Niilo Rannikko ja kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Kauko Mäkelä ja sihteeriksi Tauno Kuutti. Hyväksyttiin toiminta- ja tilikertomukset. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin edelleen Niilo Rannikko sekä johtokuntaan diakonissa Aira Kankkunen, Kauko Mäkelä, Martta Kattainen, Ethel Mäkelä, Matti Kattainen ja Jorma Valli, varalle Eero Helminen ja Hilkka Laurikainen. Tilintarkastajiksi valittiin tirehtööri Kauno Vahtola ja maatalousteknikko Jaakko Väisälä. Johtokunnan ensimmäisessä kokouksessa valitiin varapuheenjohtajaksi Ethel Mäkelä, jäsenkirjuriksi Armas Vuorenmaa johtokunnan ulkopuolelta ja kalustonhoitajaksi Jorma Valli. Edustajiksi liiton vuosikokouksiin valittiin Niilo Rannikko ja Jorma Valli.

JUHLAKILPAILU. Lehdessämme ilmoitettu Hgin Kuurojen Raittiusseuran ja Nuortenkerhon yhteinen juhla (kilpailu kuulevien kanssa) peruutetaan näiden seurojen yhteisestä sopimuksesta. Kuulevien juhlatoimikunnan puolesta ei peruutusta ole tehty, mikä täten erehdysten välttämiseksi ilmoitetaan.

Karjanhoitoon ja maataloustöihin

tottunut **nainen** saa paikan heti tai sopimuksen mukaan talon ylöspidossa. Ikä- ja palkka- ym. tiedot osoitteella:

Rouva Sirkka Turkia
Elimäki

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

62. vuosikerta 1957

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 1 päivää. Muotokuvista seurattava 500:— maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1956 kotimaassa ja Pohjoismaissa 500:—, ulkomaille 600:—. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Malminrinne 2 A 14, Helsinki. Puh. 36 678.

Käyttäkää kuurojen hyväksi kirjeenvaihdossanne kauniita

KIRJEENSULKIJAMERKKEJÄ

Hinta 5:— kpl.

40 merkin arkki 200:—

Myyjiä otetaan.

Yhdistykset ja yksityiset saavat tilata niitä os.:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 - Helsinki

Postisiirtot. 6825

VIELÄ ON SAATAVANA

KUUROJEN LEHTI

vuoden alusta saakka

TILAUSHINTA JOULULEHDEN KERA VAIN

500 MARKKAA

Tilattavissa kaikista

postikonttoreista

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Liisankatu 27 E 10 — Helsinki

Postisiirtot. 6825

SÄÄSTÖKINOON

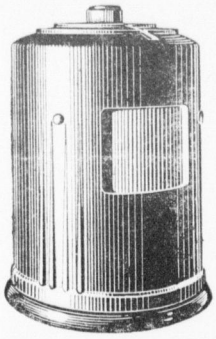

talletar kuvia katsellen

Säästökinon saatte lähimmästä konttoristamme.

Helsingin Osakepankki

Talletuspankki — Liikepankki
89 konttoria

Nokian "Veikko"

— joka miehen kesäjalkine

Suomen Gummitehdas Osakeyhtiö

Suosikaa lehtemme ilmoittajia!

TAMPEREEN VERKATEHDAS OY

Pankaa rahanne edistämään omaa hyvinvointianne!

Säästöpankkien varat käytetään pankkien omien tallettajien etua ajaviin tarkoituksiin. Tallettamalla säästöpankkiin rakennatte oman paikkakuntanne vaurautta ja luotte pohjaa omalle hyvinvoinnillenne.

Säästöpankkien Keskus-Osake-Pankki

Helsinki - Aleksanterinkatu 46

KÄYTTÄKÄÄ OMAN LIITTONNE

SURUADRESSEJA

HINTA 300 MK

NIITÄ ON SAATAVANA YHDISTYSTENNE MYYJILLÄ SEKÄ TOIMISTOSSAMME

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 - Helsinki
Postisiirtotili 6825

Kauppakirjapaino Oy. Helsinki 1957